'यः' पुमान्, 'एवं', चतुर्होतृमन्त्राणां ब्रह्मत्वं यज्ञनिर्वाहकत्वं च 'वेद', तं 'एनं' पुरुषं, 'शप्तं' परकीयः शापः, 'न', आगच्छति। 'अभिचरितं' परकृतमाभिचारोऽपि, 'न', आगच्छति॥

(२) प्रकारान्तरेण पुनः प्रशंसति। "यो ह वै चतुर्होतॄणां चतुर्होतृत्वं वेद। अथो पञ्चहोतृत्वम्। सर्व्वा हास्मै दिशः कल्पन्ते। वाचस्पतिर्होता दशहोतॄणाम्। पृथिवी होता चतुर्होतॄणाम्॥१॥ अग्निर्होता पञ्चहोतॄणाम्। वाग्घोता षड्ढोतॄणाम्। महाहविर्होता सप्तहोतॄणाम्। एतद्वै चतुर्होतॄणां चतुर्होतृत्वम्। अथो पञ्चहोतृत्वम्। सर्व्वा हास्मै दिशः कल्पन्ते। य एवं वेद" इति। 'यः' पुमान्, चतुर्होतृसञ्ज्ञकानामेतेषां मन्त्राणां बह्वनामेकेनैव चतुर्होतृशब्देनाभिधेयत्वं 'वेद'। अपि च पञ्चस्वनुवाकेषु होतृप्रतिपादनात् पञ्चहोतृशब्द वाच्यत्वं च 'वेद'। 'अस्मै' पुरुषाय, 'सर्व्वाः', अपि 'दिशः कल्पन्ते' स्वस्वप्रयोजनसमर्था भवन्ति। आरण्यकेषु चित्तिस्रुगित्याद्यनुवाके आम्नाता ये होतृमन्त्राः, तेषु मध्ये पृथिवी होतेत्यस्य चतुर्होतृमन्त्रस्याधिष्ठात्रिदेवता, चतुर्वारमाह्वानेन श्रुत्वा प्रत्युत्तरं दत्तवती। 'अग्निर्होता' इत्यस्य पञ्चहोतृमन्त्रस्याधिष्ठात्रिदेवता पञ्चवारमाह्वानेन। 'वाग्घोता' इत्यस्य षड्ढोतृमन्त्रस्याधिष्ठाता षड्वारमाह्वानेन। 'महाहविर्होता' इत्यस्य सप्तहोतृमन्त्रस्याधिष्ठाता सप्तवारमाह्वानेन। चित्तिस्रुगित्यस्य दशहोतृमन्त्रस्याधिष्ठाता दशवारमाह्वानेन। चतुर्होतृमन्त्रदेवस्य